

Οι σημερινοί γονείς νιώθουν πλέον άβολα να πάρουν έναν ηγετικό ρόλο μέσα στην οικογένεια Το μεγαλύτερο πρόβλημα στις σύγχρονες οικογένειες: Όταν η εξουσία περνάει στα χέρια των παιδιών

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Οι

γονείς σήμερα, σε αντίθεση με το παρελθόν, όταν το παιδί τους δεν συμπεριφέρεται σωστά κατηγορούν πρωτίστως τον εαυτό τους

Ζωή Στραβοπόδη-Τζιάνο

Ψυχοθεραπεύτρια - Οικογενειακή Σύμβουλος

Αν κάποιος με ρωτούσε ποιο νομίζω - ως ειδικός - ότι είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονοι γονείς θα έλεγα, χωρίς πολύ σκέψη, ότι είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης που δείχνουν προς τον εαυτό τους. Έχω πραγματικά βαρεθεί να βλέπω καθημερινά γονείς που ενώ προσπαθούν, γονείς που ενώ τα δίνουν όλα και κάνουν τα πάντα για τα παιδιά τους, μια φωνούλα μέσα

τους, τους λέει ότι δεν κάνουν αρκετά, ότι τα κάνουν όλα λάθος, ότι είναι ανεπαρκείς και ότι όσο και να προσπαθούν η συμπεριφορά τους αντί να ωφελεί το παιδί τους τελικά μάλλον το βλάπτει. Ότι και να κάνουν, μέσα τους το αμφισβητούν.

Οι γονείς σήμερα, σε αντίθεση με το παρελθόν, όταν το παιδί τους δεν συμπεριφέρεται σωστά κατηγορούν πρωτίστως τον εαυτό τους. Είναι βέβαια γεγονός πως ενώ παλαιότερα τα παιδιά θεωρούνταν από πολύ μικρή ηλικία τα ίδια υπεύθυνα για τη συμπεριφορά τους, στις μέρες μας έχει πλέον γίνει βίωμα ότι η συμπεριφορά των παιδιών είναι άρρηκτα δεμένη με των γονιών τους. Αυτό έχει συμβάλλει στο να δημιουργηθεί μια νέα γενιά γονιών που το βασικό της χαρακτηριστικό είναι η ενοχή. Μια γενιά γονιών που αναλαμβάνει διαρκώς την ευθύνη. Μια γενιά γονιών που διδάσκει τα παιδιά της, άθελα της αλλά συστηματικά, ότι τα παιδιά έχουν μόνο δικαιώματα και οι γονείς μόνο ευθύνες.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι σημερινοί γονείς όλο και περισσότερο ψάχνονται, διαβάζουν βιβλία και άρθρα, ξεκοκαλίζουν το διαδίκτυο, παρακολουθούν εκπομπές, διαλέξεις και σεμινάρια με θέμα τα παιδιά και πώς να τα μεγαλώσουν σωστά. Γνωρίζουν πλέον πολύ καλά ότι η δική τους συμπεριφορά έχει άμεση σχέση με των παιδιών τους.

Δυστυχώς όμως, το πρόβλημα είναι ότι η πλειοψηφία των γονέων έρχεται αντιμέτωπη με ένα καταιγισμό πληροφοριών σχετικά με την ανατροφή των παιδιών - συχνά εντελώς αντιφατικών - τις οποίες δεν μπορούν να αποκωδικοποιήσουν και να διαχειριστούν σε σχέση με τα δικά τους παιδιά. Από τη μια ακούνε να τους λένε ότι πρέπει να μάθουν να ακούνε τα παιδιά τους, να τους δίνουν επιλογές και να είναι επιτρεπτικοί ώστε να αναπτύξουν τη δική τους ξεχωριστή προσωπικότητα και από την άλλη όλο τους υπενθυμίζουν πόσο πολύ ανάγκη έχουν τα παιδιά από όρια ώστε να νιώθουν ασφαλή και να μάθουν να αντέχουν τη ματαίωση. Από τη μία τους λένε ότι οι τιμωρίες θεωρούνται πια απαγορευμένες, από την άλλη τους λένε ότι τα παιδιά τους θα γίνουν υπεύθυνα μόνο αν ο γονιός τα αφήσει να υποστούν τις συνέπειες των πράξεων τους.

Η αυστηρότητα από την πλευρά του γονιού, που παλαιότερα θεωρούνταν χαρακτηριστικό του καλού και αποτελεσματικού γονιού, θεωρείται πλέον όχι μόνο παρωχημένη αλλά και εν δυνάμει επικίνδυνη. Κανείς δεν θέλει πλέον ένα παιδί που συμμορφώνεται εύκολα. Όλοι θέλουν το παιδί τους να είναι δυναμικό, να εκφέρει λόγο και να ξέρει να διεκδικεί.

Με τον καινούριο αυτό γνώμονα λογικό είναι οι γονείς να έχουν πάψει να επενδύουν στη συμμόρφωση και αντί αυτού ποντάρουν στην ενδυνάμωση του

παιδιού τους.

Οι σημερινοί γονείς νιώθουν πλέον άβολα να πάρουν έναν ηγετικό ρόλο μέσα στην οικογένεια και να εμείνουν σε ότι οι ίδιοι και το ένστικτό τους θεωρούν σωστό. Η αμφιθυμία τους και οι ενοχές τους τους ακινητοποιούν. Ο βασικότερος προβληματισμός του σημερινού γονιού είναι ότι «δεν ξέρει τι να κάνει για να επιβάλλει στο παιδί του το σωστό». Το βασικότερο πρόβλημα με αυτή τη νέα στάση είναι ότι σε πολλές περιπτώσεις οι ρόλοι αντιστρέφονται και η εξουσία περνάει στα χέρια των παιδιών. Όλα τελούν υπό διαπραγμάτευση και τα παιδιά έχουν λόγο στα πάντα. Η αντιστροφή στους ρόλους δεν είναι μόνο δομική (ιεραρχική) αλλά και συναισθηματική. Δεν είναι πλέον το παιδί αυτό που οφείλει να ευχαριστεί τους γονείς του αλλά ο γονιός αυτός που πρέπει να ευχαριστεί το παιδί του.

Τα παιδιά όμως, εκτός από ελευθερία και σεβασμό, χρειάζονται και κάποιον να τα καθοδηγεί. Έναν αξιόπιστο και έμπιστο ενήλικα που να είναι σε ιεραρχικά ανώτερη θέση και να τους εμπνέει σιγουριά και σεβασμό. Θεωρώ ότι οι γονείς επιβάλλεται να ξαναπιάσουν οι ίδιοι το τιμόνι της οικογένειας. Ο αυταρχισμός καλώς έχει απορριφθεί από την ατζέντα της σύγχρονης διαπαιδαγώγησης, αυτό όμως δε σημαίνει ότι θα πρέπει να φτάνουμε στο ακριβώς αντίθετο σημείο. Ο καλός γονιός χρειάζεται να αποφασίζει ο ίδιος για πολλά από τα θέματα που αφορούν στο παιδί του και πρέπει να είναι σε θέση να το καθοδηγεί δείχνοντας συγχρόνως και σταθερότητα στις θέσεις του αλλά και σεβασμό στην προσωπικότητα του παιδιού του. Ο σύγχρονος γονιός θα πρέπει να κατανοήσει ότι το ένα δεν αναιρεί το άλλο και ότι για να μπορέσει να σεβαστεί και να ικανοποιήσει τις ανάγκες του παιδιού του χρειάζεται πρώτα να σεβαστεί και να ικανοποιήσει τις δικές του ανάγκες.

Προσωπικά πιστεύω ότι σημαντικό μέρος του προβλήματος είναι ότι οι γονείς σήμερα θεωρούν πως με τόση πληροφόρηση θα έπρεπε να είναι τέλειοι και να τα κάνουν όλα σωστά. Πιστεύουν πως για τα πάντα υπάρχει ένας μοναδικός σωστός τρόπος να γίνουν και πως είναι υποχρέωσή τους να τον ανακαλύψουν. Η αλήθεια όμως απέχει πολύ από αυτή την ιδέα. Κανένας γονιός δεν είναι τέλειος, δεν υπάρχει ιδανικός τρόπος διαπαιδαγώγησης και όλοι οι γονείς μαθαίνουν μέσα από τα λάθη τους. Προσωπικά, νομίζω ότι οι γονείς θα πρέπει να μάθουν να αντέχουν τις ματαιώσεις, να ξέρουν ότι δεν μπορούν να περιμένουν ούτε από τους ίδιους να είναι οι ιδανικοί γονείς, ούτε από τα παιδιά τους να είναι τέλεια. Μόνο έτσι θα ανακτήσουν την εμπιστοσύνη στον εαυτό τους και θα μπορέσουν να μπουν στη θέση που τους αρμόζει: Στη θέση των υπεύθυνων ενηλίκων που τα παιδιά τους χρειάζονται για γονείς.

Εσάς ποιο θέμα σας απασχολεί; Τι βαραίνει την καθημερινότητά σας; Στείλτε e-

mail στο: z.stravopodi@gmail.com

* Η Ζωή Στραβοπόδη εργάζεται ως Ψυχοθεραπεύτρια παρέχοντας συμβουλευτικές υπηρεσίες σε άτομα, ζευγάρια και οικογένειες. Επίσης συντονίζει ομάδες αυτογνωσίας και προσωπικής ανάπτυξης. Το 2012 ίδρυσε το «Σχολείο για Γονείς», ένα χώρο ψυχοεκπαίδευσης γονέων σε θέματα που αφορούν την υγιή συναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών τους.

Πηγή: protothema.gr